ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΒΥΡΩΝΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2019

21

ΤΕΥΧΟΣ

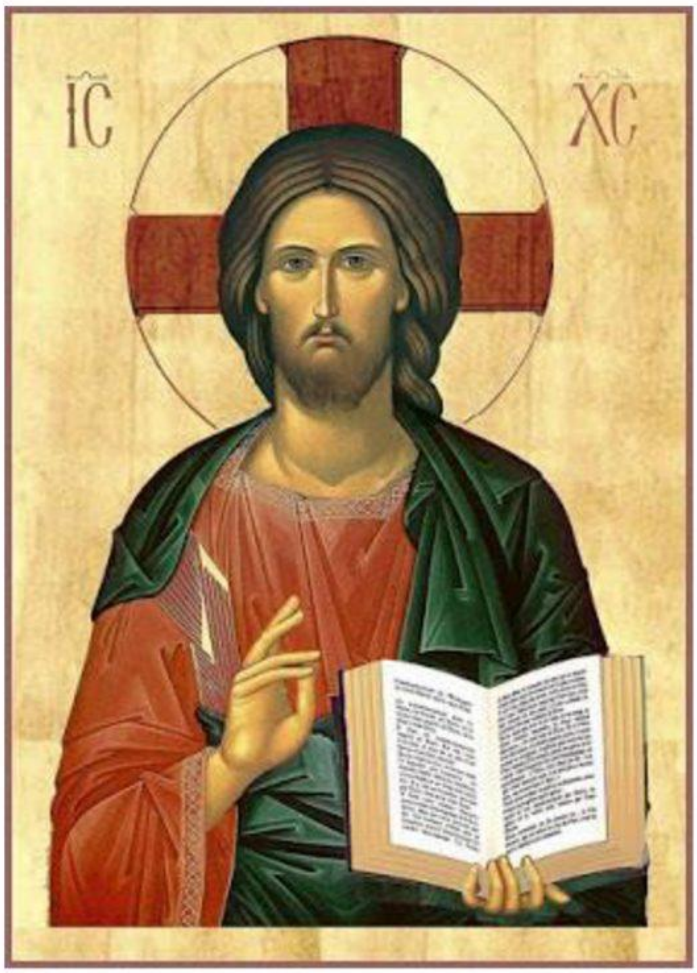

ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

Ο ΑΥΤΟΣ, ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

Συνάντηση

Με τον Χριστό αλλά και με τις Εικόνες Του

επί της γης, τους Ανθρώπους

Το Ενοριακό Ψηφιακό μας Περιοδικό

Ιερά Μητρόπολις Καισαριανής Βύρωνος & Υμηττού

Ιδιοκτησία:

Καθεδρικός Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος Βύρωνος

Κορυτσάς 1 & Κωνσταντινιέρη, 162 31 Βύρωνας, Τηλ. 210 7660 859, fax: 213 0291680

www.agiatriadavyrona.gr, e-mail: agia-triada@hotmail.gr

Εκδοτης-Διευθυντης - Επιμελεια εκδοσης:

Αιδεσ. Πρωτοπρεσβύτερος Στέφανος Κωστόπουλος

Περιεχομενα

- Ο Χριστός είναι ο ίδιος χθες και σήμερα και εις τους αιώνας.....3
- Τι θα μου έλεγε ο Ιησούς Χριστός σήμερα;.....5

Ό Χριστός είναι ο ίδιος χθες και σήμερα και εις τους αιώνας

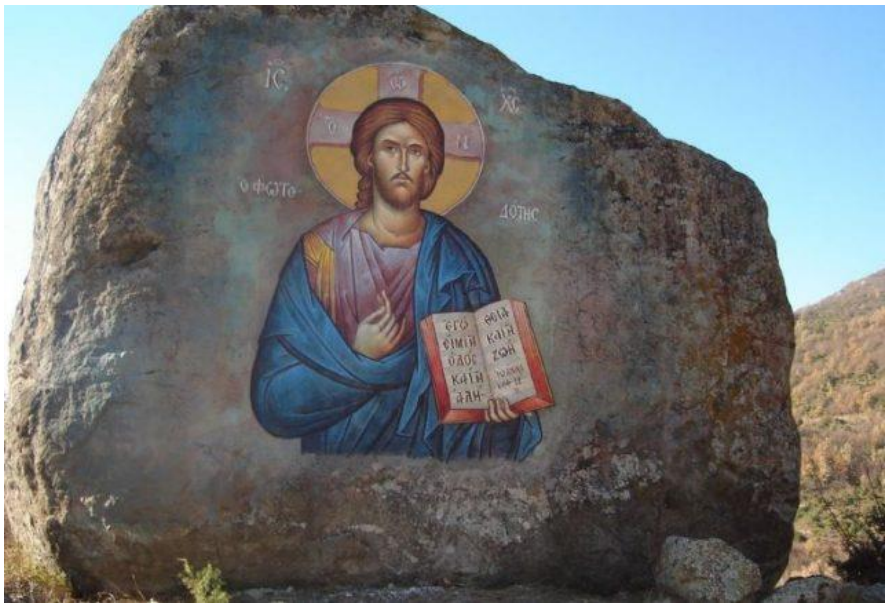

Δεν είναι μόνο η μόλυνση του περιβάλλοντος που επηρεάζει ολόκληρο τον πλανήτη μας. Είναι και η ηχορύπανση, που επηρεάζει το νου και την καρδία του κάθε ανθρώπου «όπου γης».

Χάθηκε η ησυχία στο σπίτι, στη δουλειά, στο δρόμο. Είναι αδύνατο να μην ακούς κάτι. Όπου και να βρεθείς υπάρχει θόρυβος: από τ' αυτοκίνητα, τα ραδιόφωνα, τους υπολογιστές και, κυρίως, τα κινητά τηλέφωνα. Όπου και να πας θα σε βρουν!

Ασφαλώς άλλαξε ο τρόπος ζωής μας. Εμείς όμως δεν αλλάξαμε!

Οι ίδιες, όπως πάντα, ανθρώπινες ανάγκες για κατανόηση, μοίρασμα ζωής, στοργή και αγάπη.

Οι ίδιες, όπως πάντα, αναζητήσεις για νόημα ζωής, νόημα θανάτου.

Οι ίδιοι προβληματισμοί, όπως πάντα, για το Θεό, το κακό στον κόσμο, την αδικία και την εκμετάλλευση.

Το Ευαγγέλιο μάς λέει ότι «ο Χριστός είναι ο ίδιος χθες και σήμερα και εις τους αιώνας». Αν όντως έτσι είναι, σημαίνει πως και σήμερα, με τα δεδομένα που έχουμε, μπορεί να είναι ο Σωτήρας μας, αυτός δηλαδή, που θα μας ολοκληρώσει ως πρόσωπα και θα μας δώσει προοπτική αιωνιότητας.

Η αποδοχή του Ιησού Χριστού ως προσωπικού Σωτήρα έχει κάποιες προϋποθέσεις. Για να αναγνωριστεί έτσι και να συναντηθεί μαζί μας, χρειάζεται να ησυχάσουμε τόσο από εξωτερικούς όσο και από τους λογισμούς ως εσωτερικούς θορύβους.

Ίσως η άσκηση των παλαιοτέρων ανθρώπων, με τις πολλές χειρωνακτικές εργασίες, να μην είναι εφικτή σήμερα στην εποχή της τεχνολογίας και των θορύβων, που κουράζουν το πνεύμα πιο πολύ από το σώμα. Ενδεχομένως να απαιτείται η άσκηση της σιωπής, της ενδοσκόπησης, της ησυχίας. Φαίνεται εύκολη αλλά δεν είναι! Γιατί, εκτός του ότι θέλει δύναμη για να πετάξεις τα βάρη της ψυχής που εκούσια ή ακούσια φορτώθηκες, θέλει και δύναμη για ν' αντέξεις την ησυχία που θα φέρει το ξεπέταγμα των παθών. Στην ησυχία αποκαλύπτονται οι βρωμιές που ο θόρυβος της καθημερινότητας τις κάλυψε και η ηρεμία τις φανέρωσε, όπως η ηρεμία του νερού δείχνει τι υπάρχει στον πάτο.

Αν, κατά τους Πατέρες, «άνευ ησυχίας αδύνατον καθαρθήναι» και αν «χωρίς δυσκολίες δεν υπάρχει σωτηρία», κατανοούμε τη σημασία της σύγχρονης άσκησης, δηλαδή της προσπάθειας να ησυχάσουμε, να μελετήσουμε, να προσευχηθούμε. Γιατί έτσι ετοιμάζουμε χώρο στην καρδιά για ν' αποκαλυφθεί ο Θεός της καρδίας.

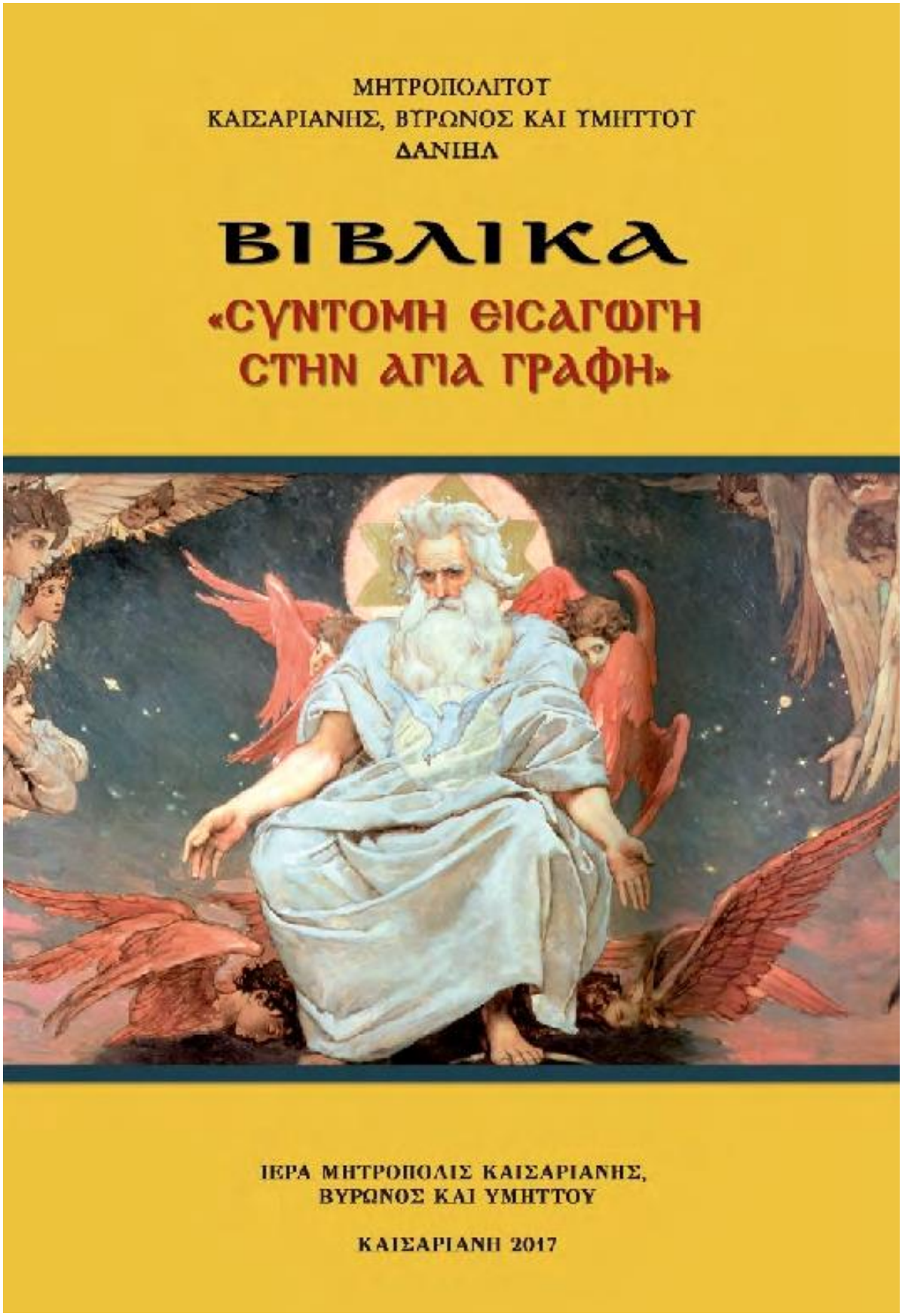
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ
ΒΙΒΛΙΚΑ
«ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ»
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2017

Τι θα μου έλεγε ο Ιησούς Χριστός σήμερα;

«Ακούσομαι τι λαλήσει εν εμοί ο Κύριος». Θα αφουγκρασθώ τι θα μου πη ο Κύριος στα βάθη της καρδίας μου. Αυτό λέει ο ιερός ψαλμωδός.

Και όντως άκουγε τον ψίθυρο του Θεού η αγαπημένη του εκείνη καρδιά. Και ό,τι άκουγε μας το έλεγε ο προφήτης. Και επειδή ήταν λόγος του Θεού, έμεινε στους αιώνες διαχρονικά μέχρι σήμερα. Και μας στηρίζει.

Η δική μου όμως καρδιά δεν είναι τέτοια, Κύριε μου Ιησού, ώστε να λαλής σε αυτήν και αυτή να ακούη τα θεία Σου λόγια, όπως ο ιερός Σου προφήτης. Όμως μίλησες, όταν βρισκόσουν στη γη.

Και τότε είπες ό,τι πιο σημαντικό για όλους και για μένα. Με βάση λοιπόν από ό,τι είπες και διαχρονικά μένει μέχρι σήμερα αναλλοίωτο, προσπαθώ να κάνω μια σύνθεση αυτών, που θα μου έλεγες ακριβώς σήμερα, γιατί δεν έπαψες να είσαι παρών πάντα στην Εκκλησία Σου και ιδιαίτερα πάντα παρών «όπου εισί δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το όνομά Σου». Και είναι το ίδιο σαν και τότε. Γιατί ξέρω, Κύριε, ότι Εσύ δεν φλυαρείς και δεν μου λες περιττά πράγματα ή δεν λες και ξαναλές, ό,τι ήδη μου είπες μέσω του ιερού Σου Ευαγγελίου και των θείων Αποστόλων Σου. Ό,τι λες, το λες μια για πάντα. Και έχει αξία για όλους και για όλα. Πάντοτε. Και σήμερα ετούτη τη στιγμή. Και επομένως θα μου είναι επίκαιρο. Γι' αυτό και τολμώ τη σύνθεση αυτών,

που θα μου έλεγες και σήμερα. «Τείνω λοιπόν το ους μου», τεντώνω το αυτί της καρδίας μου, και ακούω τι θα είχες να μου πης με όλο μου το σεβασμό και όλη την αγάπη της καρδιάς μου και όλη μου την αφοσίωση, που Σου αξίζει. Να, τι ακούω να μου λες:

«Ψυχή, που λαχταράς να ακούσης το λόγο μου, δεν είναι ανάγκη να ξέρης πολλά ούτε να κάνης κάποιες ειδικές σπουδές ή να πας σε κάποια σεμινάρια, για να ευαρεστήσης ενώπιον μου. Αρκεί να με αγαπάς πολύ και να είσαι έτοιμη να κάνης το θέλημά μου, γιατί αυτό είναι για σένα σωτήριο. Δεν σου το έχω ήδη δηλώσει: «Ο τηρών τας εντολάς μου, εκείνος εστίν ο αγαπών με»;

-Ναι, Κύριε μου Ιησού. Έτσι είναι. Κι εγώ αυτό προσπαθώ να κάνω, όσο κι αν πέφτω. Όμως φροντίζω να σηκώνωμαι με τη χάρη Σου. Λοιπόν Σε ακούω, Κύριε.

«Μίλα μου, ψυχή αγαπημένη, που λες πως με αγαπάς, όπως θα μιλούσες στη γλυκεία μανούλα Σου, όταν σε είχε στη θερμή της αγκαλιά, ή στα γόνατα του αγαπημένου σου πατέρα και ένιωθες τους χτύπους της καρδιάς τους της γεμάτης αγάπη για σένα».

Και σε ρωτώ:

Δεν έχεις κάποιες παραγγελίες να μου κάνης;

Πες μου τα ονόματα των γονιών σου, των συγγενών σου, των φιλικών σου προσώπων, των προσώπων, που έτσι ή αλλιώς βρίσκονται στο περιβάλλον σου, στη δουλειά σου, στις κοινωνικές σου σχέσεις. Και μετά τα ονόματα ανάφερε μου τι θέλεις να κάνω για το καθένα. Δεν έκανε το ίδιο ο Ιάειρος; «Το θυγάτριόν μου, είπε, εσχάτως έχει, (παρακαλώ σε) ίνα ελθών επιθής αυτή τας χείρας σου, όπως σωθή και ζήσεται» (Μάρ. ε' 22). Δεν έκανε το ίδιο ένας πονεμένος πατέρας για τον δαιμονισμένο γιο του; Δεν μου ανέφερε δακρυσμένη η Χαναναία μάνα για την κόρη της; Δεν έκραξαν σε μένα οι δυο τυφλοί ζητώντας να τους χαρίσω το φως τους; Το ίδιο και τόσοι άλλοι, τόσοι άλλοι;

Πες μου λοιπόν τι θέλεις γι' αυτούς και ζήτα το με θέρμη πολλή και πίστη ταπεινά και επίμονα. Αγαπώ πολύ τις ευγενικές καρδιές, που λησμονούν τον

εαυτό τους χάριν των άλλων.

Μίλα μου

για τους φτωχούς, που θέλεις να ελαφρύνης την κατάστασή τους· για τους αδικημένους, που καταπιέζονται· για τους συκοφαντημένους, που δεν μπορούν να αποδείξουν την αθωότητά τους· για τους αρρώστους, που υποφέρουν· για τους κακούς, που θα ήθελες να μεταστραφούν στο καλό· για τους μοναχικούς, που μαραζώνουν στη μοναξιά τους· για τους απογοητευμένους από τη ζωή· για τους βυθισμένους στο βούρκο της αμαρτίας και περικλεισμένους στη φυλακή των παθών τους· για τους ποικίλως ψυχικά αρρώστους· για τα πρόσωπα, που κάποτε σε αγαπούσαν, αλλά τώρα απομακρύνθηκαν από σένα, αλλά τόσο πολύ θα ήθελες να ξανάρθουν πάλι κοντά σου για όλους, για όλους και όλα, που νιώθεις την ανάγκη να πης θερμόν έναν λόγο, ένα αίτημα ιερό, μια ικεσία ολοκάρδια.

Μην ξεχνάς πως έχω υποσχεθή να ακούω κάθε προσευχή, που αναδύεται από τα βάθη της καρδιάς και που με τα φτερά της αγάπης με ταχύτητα αφάνταστα πιο μεγάλη από το φως διασχίζει τα άπειρα ύψη και φτάνει μπρος στον ουράνιο θρόνο μου ως ευάρεστη και ιερή προσφορά. Αυτού του είδους τις προσευχές δεν περιμένω πάντα ανυπόμονα;

Δεν έχεις να μου ζήτησης κάποιες χάρες;

Γράψε, αν έτσι το θέλης, έναν κατάλογο, όσο μακρύς κι αν είναι, όλων όσα λαχταράς, όλων των αναγκών σου και ανάφερέ τες στην αγάπη μου. Όχι πως δεν τα ξέρω όλα. Τα ξέρω όλα προτού καν να τα έχης συνειδητοποιήσει. Όμως θέλω να τα ακούσω με τη δική σου φωνή. Θέλω να μου πης ελεύθερα και αγαπητικά ό,τι και όπως το νιώθεις, ό,τι και όπως και όσο το λαχταράς.

Και πες μου, ψυχή αγαπημένη, με όλη την απλότητα, ότι είσαι
δούλη των αισθήσεων σου,
σκλάβα των παθών σου,
δέσμια της υπερηφανείας σου,
πληγωμένη από την ευθιξία σου,
εγωιστική όσο δεν το φαντάζεσαι,
χαλαρή χωρίς προηγούμενο,

φιλύποπτη χωρίς λόγο,
φίλαυτη χωρίς όρια,
αδιάφορη και αμελής,
δυσκίνητη σαν παράλυτη,
δεμένη πολύ με τον κόσμο,
ολιγόπιστη στις δοκιμασίες σου,
πάμφτωχη σε αρετές,

με ασήμαντη πνευματική πρόοδο και ό,τι άλλο. Και ζήτα μου να έρθω να σε βοηθήσω στις προσπάθειες, που καταβάλλεις, στις πτώσεις σου, στις αγωνίες σου, στις απογοητεύσεις σου.

Φτωχό μου παιδί, μην κοκκινίζεις από ντροπή! Ξέρω την κατάστασή σου πιο καλά από σένα, αλλά πρέπει εσύ να εκθέσης τον εαυτό σου. Διστάζεις; Μα γιατί; Λησμονείς πως πολλοί άγιοί μου, που τώρα ζουν ένδοξοι στον ουρανό μαζί μου, είχαν τα ίδια ή και χειρότερα πάθη και ίδιες και σημαντικώτερες πτώσεις και αμαρτίες;

Μη ξεχνάς κάποια Μαρία Αιγυπτία, κάποια Ταϊσία, κάποια Πελαγία, κάποιους Ζακχαίους και άσωτους, κάποιους μεγάλους αμαρτωλούς... Όλοι αυτοί σιγά σιγά διορθώθηκαν, αγιάσθηκαν, σώθηκαν, δοξάσθηκαν.

Μη διστάσης ακόμη να μου ζήτησης ό,τι καλό και για το σώμα σου, το μυαλό σου, ολόκληρο το είναι σου, δηλαδή υγεία, ευεξία, σωστή λειτουργία του λογικού σου, εσωτερική ισορροπία, αισιοδοξία, δυναμισμό, επιτυχία στις τίμιες προσπάθειές σου και ό,τι άλλο νιώθεις ως πιεστική ανάγκη. Μπορώ όλα να σου τα δώσω, αρκεί όλα, ή κάποια από αυτά, να είναι όντως απαραίτητα για τον αγιασμό και τη σωτηρία σου. Πρόσεξε όμως: τα μέτρα μου δεν είναι γήινα, αλλά ουράνια. Μετρώ με μέτρο τη μακαριότητα του ουρανού, με έκταση την αιωνιότητα... Τι θέλεις όμως για σήμερα; Πες μου το. Και αν σε συμφέρη αληθινά, θα το έχης. Και ξέρεις πόσο θέλω το καλό σου!

Δεν έχεις κάποια σχέδια και προοπτικές;

Ανάφερε μου τα όλα. Αφορούν το τώρα, το μέλλον σου, τη δουλειά σου, την τακτοποίησή σου στη ζωή, θέλεις να προσφέρης κάποια χαρά στους γονείς σου, στα μέλη της οικογένειάς σου, σε ψυχές, που συνδέονται μαζί σου, σε

κάποιους, που δοκιμάζονται πολύ; Σε ό,τι τέλος πάντων; Κάνε το χωρίς δισταγμό.

Ως προς εμένα δε, ψυχή μου αγαπημένη, δεν έχεις κάποιο ενδιαφέρον ιδιαίτερο για την μαζί μου σχέση τους; Δεν θέλεις να κάνης κάτι πολύ καλό για τα φιλικά σου πρόσωπα, για όσους αγαπάς πολύ, αλλά με έχουν ξεχάσει; Πες μου ποια είναι τα ενδιαφέροντά σου και τα κίνητρα, που σε ωθούν, και ποια μέσα θα ήθελες να χρησιμοποιήσης για το καλό τους…

Κατάθεσέ μου τις αποτυχίες σου και ζήτα μου να σου υποδείξω τις αιτίες τους. Τι σε ενδιαφέρει για το έργο σου; Είμαι, παιδί μου, Κύριος των καρδιών και μπορώ να τις οδηγήσω, όπου θέλεις, σύμφωνα βέβαια πάντα με τις αρχές, που κατέγραψα με το αίμα μου πάνω στον σταυρό. Και θα τους φέρω σιγά σιγά κοντά σου, συνοδοιπόρους σου, αρκεί να μην προβάλλουν πεισματικά εμπόδια, γιατί ποτέ δεν καταπατώ το δώρο της ελευθερίας, που τους χάρισα.

Δεν έχεις στενοχώριες;

Ω παιδί μου αγαπημένο, πες μου τις στενοχώριες σου με κάθε λεπτομέρεια. Τι σε κάνει να κουράζεσαι, να απογοητεύεσαι, να δυσκολεύεσαι, να στενοχωριέσαι;

Τι ή ποιος τσαλακώνει την καρδιά σου; Ποιος έχει συντρίψει τη φιλαυτία σου; Ποιος σε υποτίμησε η σε περιφρόνησε; Πες μου τα όλα, όλα χωρίς δισταγμό. Θα σε ανακουφίση αυτό. Και τελειώνοντας την αναφορά σου αυτήν πρόσθεσε μου, ότι συγχωρείς όλα και όλους, ότι τα λησμονείς όλα, ότι δεν θα επιτρέψης να σου διώξουν αυτά την ειρήνη σου και δεν θα μειώσουν την αγάπη, που όλα τα συγχωρεί. Και εγώ θα σε ευλογώ.

Μήπως σε φοβίζουν κάποια κουραστικά ζητήματα; Υπάρχουν στην ψυχή, είναι αλήθεια, κάποιοι ακαθόριστοι φόβοι, που ενώ είναι αδικαιολόγητοι, όμως σε κάνουν να τρομάζεις; Εμπιστέψου τον εαυτό σου πλήρως σε μένα και την πρόνοιά μου για σένα. Βρίσκομαι παντού, ιδιαίτερα όμως πολύ κοντά σου, μέσα σου. Τα βλέπω όλα, όσα σε αφορούν. Τα ξέρω όλα. Και μπορώ τα πάντα ως παντοδύναμος. Μη φοβάσαι επομένως. Δεν θα σε αφήσω.

Μήπως υπάρχουν γύρω σου καρδιές, που σου φαίνονται λιγώτερο καλές από άλλοτε και που η αδιαφορία τους ή το ότι ίσως σε λησμόνησαν τις έκαναν

να απομακρυνθούν από κοντά σου, αν και εσύ δεν έκανες τίποτε γι' αυτή τους την απομάκρυνση; Παρακάλεσέ με θερμά και από τα βάθη της ψυχής σου και εγώ θα τις ξαναφέρω κοντά σου, αρκεί να σου είναι χρήσιμες και αναγκαία η παρουσία τους για τον αγιασμό σου. Αλλιώς λησμόνησε τες καλύτερα κι εσύ, όσο κι αν αυτό σου κοστίζει.

Τέλος.

Δεν έχεις κάποιες χαρές να μου ανακοίνωσης;

Γιατί, αλήθεια, να μη με κάνης μέτοχον κάθε χαράς σου; Πες μου π.χ. ποιος από χτες ή προχτές ή τέλος πάντων τελευταία ήρθε να σε παρηγορήση, να σε ενθαρρύνη,να σε βοηθήση σε κάποια δυσκολία σου, να σου χαρίση ένα χαμόγελο, προκαλώντας έτσι και ένα δικό σου;

ποιος και πώς σε έκανε να χαρής; Μπορεί να είναι
κάποια επίσκεψη απρόσμενη,
κάποιο γράμμα ενθαρρυντικό,
μια αγγελία που σε έκανε ευτυχισμένη,
ένας φόβος, που ξαφνικά εξαφανίσθηκε,
μια επιτυχία, που αμφέβαλλες, ότι θα πραγματοποιηθή,
ένα δείγμα αγάπης δυνατό,
ένα ενθύμιο ή δώρο ακριβό αγάπης και φιλίας,
μια δοκιμασία, που σε δυνάμωσε τελικά.
Όλα αυτά και τόσα άλλα καλά, εγώ τα φρόντισα
και τα φροντίζω για σένα, ψυχή αγαπημένη.

Πώς λοιπόν να μη μου δείξης τη χαρά σου, την ευγνωμοσύνη σου και να μη μου επαναλαμβάνης ασταμάτητα τις «εκβαθέων» ευχαριστίες σου;

Μην ξεχνάς, ψυχή αγαπημένη, ότι η ευγνωμοσύνη τραβάει την ευεργεσία κοντά της. Μη λησμονείς, ότι η ευγνωμοσύνη συγκινεί τον ευεργέτη.

Μη σου ξεφεύγει πως η ευγνωμοσύνη εξευγενίζει και ομορφαίνει αφάνταστα την ψυχή, την κάνει ιδιαίτερα χαριτωμένη και πάρα πολύ άξια περισσότερων χαρίτων και ελέους!».

Αυτά δεν θα μου έλεγες σήμερα, Ιησού γλυκύτατε; Τα άκουσα με

αφάνταστη χαρά. Για όλα αυτά Σε ευχαριστώ και θα Σε ευχαριστώ πάντα «εκ ψυχής», Κύριε μου, Κύριε της αγάπης και του ελέους. Και θα συμμορφωθώ με όλες τις υποδείξεις Σου. Είναι τόσο όμορφες και πηγή ευλογιών Σου για μένα! Αμήν!

Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

«Ο ΚΥΡΙΟΣ ΩΦΘΗ»

Ὁ Κύριος ἐμφανίσθηκε καί ὁμίλησε

Αποστολικη Διακονια της Εκκλησιας της Ελλαδος

ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

Ευχαριστούμε θερμά τον Σεβασμιωτατο Ποιμενάρχη μας

κ.κ. Δανιήλ,

που από την πρώτη στιγμή αγκάλιασε και στήριξε την έκδοση του Ψηφιακού Περιοδικού της Ενορίας μας.